

Žarošice 1. března 2003

Poutí k milostivé sošce Staré Matky Boží v Žarošicích zahajujeme naše první soboty v měsíci. Samotné místo neleží na žádném vysokém kopci a v kostele nenajdeme žádné umělecké poklady. Chrám se stal přesto navštěvovaným klenotem, který umí nejlépe ocenit srdce každého poutníka.

Promodlená místa by mohla vyprávět o stovkách a tisících poutníků, kteří zde ukládají k Matce Boží tajemství a prosby, skryté ve svém srdci.

Původním poutním místem byl kostel Nanebevzetí Panny Marie ve vinicích na Silničné. Zakladatelkou chrámu byla královská vdova Eliška Rejčka. Připomeňme si alespoň ve stručnosti tuto ženu.

Když roku 1297 ovdověl král Václav II. byla mu nabídnuta ruka čtrnáctileté polské princezny Richenzy, polsky zvané Ryksa. Spolu s ní byl nabídnut i polský trůn. Korunovace se konala roku 1300 v Hnězdně. Po korunovaci přijala mladičká královna jméno Eliška. Češi ji změnili později jméno na populární Rejčka a snad pro odlišení od Václavovy jen o málo mladší dcery Elišky na Alžběta Rejčka.

V Polsku všichni věřili, že provdáním jejich princezny do tehdy pohádkově bohatých Čech zabezpečili svou princeznu dokonale nadosmrti. Ale osud zasáhl a Rejčka ani ne dvacetiletá ovdověla. Václav II. zemřel na souchotiny. Jeho nástupce Václav III. byl zavražděn a čeští stavové si dali vnutit za vladaře Rudolfa Habsburského pod podmínkou, že se ožení s jednou ze svobodných princezen. Rudolf si vybral královskou vdovu – krasavici Elišku. O rok později byla vdovou podruhé. Manžel Rudolf zemřel při obléhání Horažďovic na úplavici. Jako vdova prožila Rejčka celých pět let ve svém věnném městě Hradci, kde založila chrám sv. Ducha. Lidé jí začali říkat „Hradecká královna“. V té době se stal jejím přítelem a ochráncem nejmocnější muž království – pan Jindřich z Lipé. Této ochrany bylo opravdu zapotřebí. Po vyhnání Korutanovců propukla mezi ní a novou královnou Eliškou Přemyslovnou krajní nevůle, a to zejména poté, kdy Jan Lucemburský začal dojíždět do Hradce častěji než odpovídalo výkonu královské moci. V okamžiku, kdy se Jindřich z Lipé stal zemským hejtnanem na Moravě přesídluje Eliška Rejčka do Brna a prožije zde deset šťastných let. Jako kajčnice roku 1323 zakládá na Starém Brně klášter cisterciáček zvaný Aula Sanctae Mariae (Síň Svaté Marie). Po smrti pana Jindřicha (roku 1329) vydává Eliška Rejčka všechn svůj čas na budování chrámů a klášterů. Sama pak umírá 19. října roku 1335.